

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ АПАРАТУ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Анотація

У статті досліджується проблематика правового регулювання діяльності Апарату Верховної Ради України, зокрема відсутність чітко унормованих правових засад його функціонування. Визначено основні прогалини чинного законодавства, що ускладнюють ефективне виконання функцій Апарату як окремого виду державної служби. Обґрунтовано необхідність розробки комплексного законодавчого регулювання з урахуванням особливостей парламентської служби та адаптації відповідних нормативних актів для забезпечення належного функціонування органу.

Основним проблемним питанням функціонування Апарату Верховної Ради України (далі – Апарат) є неунормованість правових засад його діяльності.

Служба в Апараті відрізняється від загальноприйнятого розуміння державної служби і потребує додаткового законодавчого врегулювання, яке, на жаль, досі є лише в проектах нормативно-правових актів.

Так в 2018–2020 роках було розроблено, проекти Законів «Про Парламентську службу» та «Про службу в Апараті Верховної Ради України», після обговорень і доопрацювань жоден з проектів Законів досі не розглянуті Верховною Радою України.

Варто зауважити, що проект Закону «Про Парламентську службу» був більш обмеженим та визначав питання добору персоналу, його категорії та матеріально-побутове забезпечення, але не висвітлював основні питання діяльності Апарату. Проект також передбачав функції, принципи, посади та систему управління державною службою в Апараті, але не визначав структуру Апарату, що є значною прогалиною.

Чиж Анна

КПІ ім. Ігоря Сікорського

annchig@gmail.com

Науковий керівник:

Шумак І.О.,

к.ю.н., доцент

КПІ ім. Ігоря Сікорського

Ключові слова:

державна служба, законодавчі ініціативи, правове регулювання, організаційна структура

Відповідно до наданих зауважень було запропоновано визначити основні структурні підрозділи Апарату саме в проекті Закону, а не в Положенні про Апарат, для закріплення основних служб Апарату, що забезпечують його функції відповідно до Конституції.

Тоді як особливості добору персоналу та деякі інші питання було б доцільно передбачити у відповідному Положенні про Апарат.

Проект Закону «Про Парламентську службу» не був підтриманий та став першоджерелом і основою для розробки проекту Закону «Про службу в Апараті Верховної Ради України», який і був визначений як основний нормативно-правовий акт, що мав врегулювати діяльність Апарату.

Зазначений проект Закону містив би основні принципи та засади діяльності Апарату, зокрема:

1) визначав статус та правові засади діяльності Апарату як єдиного органу законодавчої влади в Україні, що є органом парламентської державної служби як окремого виду державної публічної служби та забезпечує діяльність Верховної Ради України;

«Driving Economic Recovery: Scaling Digital Education Experiences in Higher Education Institutions»

2) закріплював поняття державного службовця Апарату, як таке, що відрізняється він розуміння «державний службовець», а державний службовець Апарату зобов'язаний сприяти розвитку корпоративної культури в Апараті, утримуватись від публічної оцінки діяльності Верховної Ради України, Апарату, їх посадових осіб, крім випадків, коли це передбачено його посадовими обов'язками чи стосується особистих висновків щодо законопроектів або прийнятих Верховною Радою України актів при здійсненні ним наукової та викладацької діяльності;

3) встановлював систему управління державною службою в Апараті;

4) визначав більшу самостійність Апарату та особливості вступу на парламентську службу та її проходження у порівнянні з державною службою, основні права та обов'язки посадових осіб Апарату, впорядковував би структуру Апарату;

5) визначав особливості добору персоналу та проходження служби в Апараті, підпорядкування, процес добору кадрів і ролі голів комітетів та працівників секретаріатів комітетів, визначав правовий статус секретаріатів депутатських фракцій (груп) та їх працівників;

6) встановлював участь та вплив Верховної Ради України на формування та діяльність Апарату, повноваження Керівника Апарату, функції і статус допоміжних служб, які забезпечують законодавчий процес.

При формуванні та обговоренні законопроекту одним з основних було питання підвищення статусу Апарату та врахування всіх можливих пропозицій для покращення його

роботи, приведення у відповідність до новоствореного проекту Закону інших законодавчих актів.

Однак, намагання унормувати діяльність Апарату в одному законодавчому акті, який би визначав особливий правовий статус Апарату та його працівників у законотворчій діяльності Парламенту не дали жодного результату.

Прийняття та реалізація всебічного системного закону досі виглядає малоймовірною і потребує внесення суттєвих змін до масиву законів України, зокрема, законів України «Про Регламент Верховної Ради України», «Про комітети Верховної Ради України».

Були пропозиції щодо внесення відповідних змін до законодавчих актів з формулюваннями відсильних норм як от «з урахуванням законодавства про державну службу», «з дотриманням гарантій, передбачених законодавством про працю» тощо.

А до законів України «Про державну службу», «Про відпустки», «Про оплату праці», «Про колективні договори» внести відповідні зміни з посиланням на особливості проходження державної служби в Парламенті, а також врахувати їх у проекті Трудового кодексу України, що очікував на розгляд в другому читанні на той час.

Наразі, всі перелічені пропозиції залишились лише в якості проекту Закону «Про службу в Апараті Верховної Ради України» і питання про його доопрацювання та прийняття Верховною Радою України в найближчому майбутньому не стоїть.